

Lliurament dels Premis Sant Jordi 2015 de l'Institut d'Estudis Catalans

Sala Prat de la Riba, IEC

Abril 2015

Sr. President de l'Institut d'Estudis Catalans,
Srs. Vicepresidents i Secretari General,
Presidents de les societats filials,
Premiats,
Senyores i Senyors,

Avui sóc aquí amb el barret de president de la Xarxa Vives d'Universitats. Però també hi podria ser com a rector de la UOC o com a científic català o com a simple ciutadà. Perquè per a tots aquests diferents Planells, l'IEC és la referència institucional, acadèmica, científica i de país.

Una voluntat referencial que, en l'àmbit universitari, ha personificat la Xarxa Vives d'Universitats. Després de vint anys de trajectòria —el mateix aniversari que, curiosament, celebrem a la UOC—, avui aquesta institució s'ha consolidat com a punt de trobada de la docència, la recerca i la transferència de coneixement de vint-i-una universitats de quatre estats diferents.

Òbviament, la complicitat va més enllà d'un compromís compartit per l'excel·lència i es basteix sobre una geografia concreta i compartida d'història, llengua i cultura. La frase enginyosa, atribuïda segons la font a George Bernard Shaw o a Oscar Wilde, assegurava que els Estats Units i Anglaterra eren dos països separats per una mateixa llengua. Podria aplicar-se, en part, al nostre cas.

Perquè, amb tot i malgrat les interferències polítiques, avui la Xarxa Vives constitueix l'única plataforma que aplega administracions públiques i privades de tots els territoris de parla catalana. Una Xarxa que, al mateix temps, és oberta al món, gràcies al més d'un centenar d'aliances amb institucions (com el mateix Institut d'Estudis Catalans), administracions i entitats privades, nacionals i internacionals.

«I és que això no és club dedicat a la contemplació, sinó una xarxa universitària. És a dir, som acadèmia, docència, recerca, cultura i ciència.»

Posem-hi dades: dotze dels nostres membres compten amb parc científicotecnològics i apleguem més del 50% de les patents universitàries en explotació i més del 35% de la producció científica.

Evidentment, no n'hi ha prou, perquè allò que realment compta no és el passat, ni el present, sinó allò que volem assolir en el futur. Per això, des de la Xarxa Vives, ens hem conjurat per optimitzar recursos, tot millorant la competitivitat i l'ocupabilitat. Tenim l'experiència necessària, disposem d'eines suficients i, sobretot, comptem amb una comunitat de més de 500.000 persones entre professorat, estudiants i professionals de la gestió.

També som conscients que no estem sols. Aquesta no és una tasca per a llops solitaris. Creiem fermament en la xarxa i la col·laboració. Per això, actes com el d'avui constitueixen exemples de suma, d'enriquiment, de treball en la bona direcció. Perquè premien l'esforç, la recerca, les ganes, el treball, la creativitat i l'esperit.

Esperem molt dels guanyadors i guanyadores d'avui, però som conscients que ens pertoca a nosaltres –i quan dic nosaltres estic pensant en la Xarxa Vives però també en la societat en general— crear l'entorn adequat perquè aquesta futura feina arrel·li, floreixi i fructifiqui.

Les roses, que demà acompanyaran els llibres a la Diada de Sant Jordi, han necessitat de dura feina i bona terra. Estic convençut que les bones idees premiades avui seran la llavor de la recerca de demà. Nosaltres, la Xarxa Vives, serem allà, per fer-los costat i per construir plegats el nostre futur.

Moltes gràcies i bona Diada de Sant Jordi.

Josep A. Planell